

[Lone Dybkjær]

Til fru Lilli Gyldenkilde vil jeg gerne sige, at der er ikke nogen modstrid mellem det, jeg har sagt i dag, og det, jeg sagde som børnekommissionens formand. Der sagde jeg, at jeg gik ind for, at småbørnsforældre fik en 6 timers arbejdsdag, men jeg har aldrig sagt, det ville løse arbejdsløshedsproblemerne, og det er det, vi taler om i dag. Jeg har sagt, at de selektive foranstaltninger som jobskabelse og den type ting – og jeg nævnte meget konkret jobskabelse, fordi vi skal have et SF-forslag til forhandling senere hen – ikke kan løse arbejdsløshedsproblemet. Det er nogle mere generelle ting, der skal til, som f.eks. indkomspolitik, så der er altså ikke, fru Lilli Gyldenkilde, nogen modstrid mellem de to ting. Fru Lilli Gyldenkilde har bare taget den anden ting ud af en sammenhæng. Jeg har sagt, at det var godt for småbørnsfamilierne, jeg mente, man skulle arbejde for det. Det mener jeg fortsat, jeg tror i øvrigt ikke, vi er enige om det, men jeg har aldrig sagt, at det i sig selv ville løse arbejdsløshedsproblemet.

Jeg skal senere svare på hr. Svend Aukens spørgsmål om dagsordensforslag, men jeg kan godt sige, at jeg har ikke sagt, at overskudsdeling indgår direkte i det. Jeg har sagt, at vi mener, at hvis indkomspolitikken skal være varig – og det mener vi den skal – så bør man have overskudsdeling ind i det, men det er altså ikke, hvad jeg indfortolker i denne dagsorden.

Og så vil jeg sådan set godt spørge fru Lilli Gyldenkilde, hvad det egentlig er, hun vil, for hun vil overlade det til arbejdsmarkedets parter, men så kunne man jo godt spørge, om fru Lilli Gyldenkilde ikke ville høre på i hvert fald nogle af arbejdsmarkedets parter. Jeg står her med en leder fra AC-debat, hvori man siger, at det er nødvendigt at vurdere i et samspil mellem arbejdsmarkedets parter og regeringen, hvilke konsekvenser en eventuelt nedsat arbejdstid vil få. Arbejdsmarkedets parter ønsker altså det, der rent faktisk står i vores dagsorden. Det er ikke, fordi vi nødvendigvis følger arbejdsmarkedets parter, men det er altså, hvad de gør. De ønsker, at man, inden man går til en eller anden dramatisk nedsættelse af arbejdstiden eller blot en nedsættelse af arbejdstiden, i det mindste har vurderet konsekvenserne af det. Det, der står i den dagsorden, er, at det materiale skal eksistere, og det skal vi have frem.

Så vil jeg godt sige til fru Lilli Gyldenkilde – og det er så også det første til hr. Svend Auken – hvad der stod i den gamle dagsorden, vi vedtog. Der stod, at vi skulle vurdere en nedsættelse af arbejdstiden og arbejde henimod en bedre fordeling af uddannelse og fritid i den enkeltes livsforløb, og med sigte på at tilvejebringe et grundlag for at vurdere de samfundsmæssige virkninger af en sådan samlet arbejds politik skulle man så indlede nogle drøftelser. I den dagsorden sagde man, at man skulle have en baggrund for at kunne tage stilling til nedsat arbejdstid. Det er også det, vi siger med vores dagsordensforslag. Det kan altså ikke nytte noget, at vi bare bardus nedsætter arbejdstiden. Vi risikerer, at vi får en øget arbejdsløshed med det, og det er der vel trods alt ikke nogen herinde der ønsker at vi skal.

Jeg kan jo kun være glad for, at hr. Svend Auken er i stand til at forstå fuglenes sprog, det må man jo også ind imellem selv gøre, når man hører, hvad hr. Svend Auken siger.

Jeg mener, der er overensstemmelse med 24. maj-dagsordenen, hvor man beder om en vurdering; det er også det, vi gør her. Der er naturligvis ikke tale om uforpligtende drøftelser; der er tale om, at man reelt skal gå ind i, kald det bare forhandlinger eller drøftelser, jeg ved, det kan man få meget ud af, men at man reelt skal samtale, kan man så sige, med arbejdsmarkedets parter. Der står, at det skal være alle indkomstgrupper, og derfor er det ikke kun lønmodtagere. Jeg mener også, at hvad vi nu vedtager af skattereformer naturligvis influerer på, hvad der foregår på arbejdsmarkedet.

Det radikale venstre har en positiv holdning til nedsættelse af arbejdstiden, hvis analyserne viser, at det fører til øget beskæftigelse eller i hvert fald ikke fører til øget arbejdsløshed – lad mig så sige det på den facon, for at det måske kan stå helt klart.

Og så vil jeg godt sige, at ordet »eventuelt« går på, at det skal være en parallel til det private. Det er rigtigt opfattet. Det er klart, at vi mener ikke, man ensidigt – og det tror jeg i virkeligheden også at socialdemokratiet vil være enig med os i – kan gribe til en nedsættelse af arbejdstiden i den offentlige sektor, hvis ikke man har en parallelitet til den private sektor.

(Kort bemærkning).